

skal vinde for Højre ved denne Inddeling, men de have jo allerede Højrerepræsentanter, saa det er en ren Misforstaaelse og det, man vistnok kan kalde Hyperkritik.

Der er en Bemærkning, som jeg til Slutning skal dvæle ved, fordi den er karakteristisk for det Standpunkt, man fra den Side indtager. Der blev sagt: naar man faar 137, har man Fred i vor Levetid. Hvad vil det sige? 137 vil om 6 Aar slet ikke passe længere, endfjg om 16 eller 26. Er det absolut nødvendig nu, at gaa til en fuldstændig formalistisk og rigoristisk Udførelse af Paragraffen uden Hensyn til, hvor meget vi derved komme til at ødelægge de bestaaende Forhold, hvad i al Verden skal saa bevirke, at vi ikke i Fremtiden skulle gøre det? Hvorfor skal man gøre det nu, naar man ikke skal gøre det siden? Det kan man ikke komme fra. Vil man ind paa den Opfattelse, saa vi hvert 10de Aar den samme Historie paa ny; og vil man ikke det, vil man derved sanktionere noget, der i Virkeligheden ikke længere er grundlovmæssigt, i alt Fald ikke i den Forstand, hvori det ærede Medlem tager det.

Formanden: Jeg anser det for rettest her at standse Forhandlingerne for at fortsætte og forhaabentlig slutte dem i Morgen.

Næste Møde vil altsaa blive afholdt i Morgen, og Dagsordenen er da:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forflag til Lov om en forandret Fordeling af Folketingsvalgtefredene.

Mødet hævet Kl. 4.15.

En og fyrretyvende Møde.

Lørdagen den 17de Februar 1894, Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er paa de Herrers Pladser blevet omdelt Betænkning over Forslag til Lov om Bonusudbetaling af Skolefondene til Skolelærere og Skolelærereinter.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Lov om en forandret Fordeling af Folketingsvalgtefredene.

Forhandlingen genoptoges.

C. C. Andersen: Da det foreliggende Lovforslag har meget stor Betydning og i høj Grad berører Mellemstandens og Arbejderstandens Interesser, maa det maasse være mig tilladt at gøre nogle faa Bemærkninger til det af Udvalgets Flertal stillede Endringsforslag. Jeg skal da straks bemærke, at dette Endringsforslag har bragt mig en temmelig stor Stusselse. Jeg havde ventet, at Udvalgets Flertal havde sluttet sig til det af Regeringen fremsatte Lovforslag, et Lovforslag, som dog erkendes fra alle Sider at være i Overensstemmelse med Grundloven, og som saa vidt muligt hder Retfærdighed til alle Sider. Jeg er særlig bleven stussfuld ved at se, at det ærede 2det Medlem for 1ste Kredts (Magen) ikke vedblivende har hævdet det Standpunkt, som det ærede Medlem med saa stor Varme og Styrke hævdede ved Sagens første Behandling, da det ærede Medlem meget stærkt gjorde gældende, at det, det kom an paa for Landstinget ved Behandlingen af dette Lovforslag, var at høje sig for Grundlovens klart udtalte Bestemmelse. Det ærede Medlem har imidlertid sluttet sig til Udvalgets Flertal, og dette har fremfat et Endringsforslag, som efter min Opfattelse hverken er